

”مینی بچی - تمہارا پیار وناشی شریرون سین نہیں ہونا چاہیئے،

ایک ودیہی سین پیار کرو، دیہہ کو دیکتی ہوئی نہیں دیکو“

پُرسن :- بڈی کو سوچ بنانی کا پرشارت کیا ہے؟ سوچ بڈی کی نشانی کیا ہونگی؟
اُتر :- دیہی ایمانی بننی سین بڈی سوچ بنتی ہے۔ اُسی دیہی ایمانی بچی اپنی کو آتما سمجھ ایک باپ کو پیار کرینگی۔ باپ سین ہین سنینگی۔ لیکن جو موندمتی ہے وہ دیہہ کو پیار کرتی ہے، دیہہ کو ہین شرنگھارتی رہتی ہے۔

اوم شانتی . اوم شانتی کس نین کھا اُڑ کس نین سنا؟ اُڑ ستسنگون ۾ تو جگیا سو سُنٹی ہے۔ مہاتما وا گرو آد نین سنا، اُسی کھینگی۔ یہاں پر ماتما نین سنا اُڑ آتما نین سنا۔ نین بات ہے نان۔ دیہی ایمانی ہونا پری۔ کئین یہاں پی دیہہ ایمانی ہو بٹنتی ہے۔ تہ بچون کو دیہی ایمانی ہو بٹنا چاہیئے۔ مئن آتما اس شریر ۾ وراجمان ہون۔ شو بابا ہمکو سمجھاتی ہے، یہ بڈی ۾ اچی طرح یاد رہنا چاہیئے۔ مجھ آتما کا کنیکشن ہے پر ماتما کی سات۔ پر ماتما آکر اس شریر دواران سُناتی ہے، یہ دلال ہو گیا۔ تمکو سمجھانی والا وہ ہے۔ انکو پی ورثا وہ دیتی ہے۔ تو بڈی اُس طرف جانی چاہیئے۔ سمجھو باپ کی 5-7 بچی ہے، اُنھوں کا بڈی یوگ باپ طرف رہینا نان۔ کیونکہ باپ سین ورثا ملتا ہے۔ پائی سین ورثا نہیں ملتا۔ ورثا سدا باپ سین ملتا ہے۔ آتما کو آتما سین ورثا نہیں ملتا۔ تہ جانتی ہو آتما کی روپ ۾ ہر سپ پائی پائی ہے۔ ہر سپ آتمائون کا کنیکشن ایک پرم پتا پر ماتما کی سات ہے۔ وہ کھتی ہے مامیکر یاد کرو۔ مجھ ایک کی سات ہین پریت رکو۔ رچنا کی سات مت رکو۔ دیہی ایمانی بنو۔ میری سوا اُڑ کوئی دیہہ ڈاری کو یاد کرتی ہو، تو اسکو کھا جاتا ہے دیہہ ایمان۔ پل یہ دیہہ ڈاری تمہاری سامنی ہے پرنٹو تہ انکو نہیں دیکو۔ بڈی ۾ یاد اُنکی رہنی چاہیئے۔ وہ تو صرف کھنی ماتر پائی پائی کھ دیتی ہے، اُپی تہ جانتی ہو ہر آتما ہے پرم پتا پر ماتما کی سنتان ہے۔ ورثا پر ماتما باپ سین ملتا ہے۔ وہ باپ کھتی ہے تمہارا لو مجھ ایک کی سات ہونا چاہیئے۔ مئن ہین خد آکر تہ آتمائون کی اپنی سات سبائی کراتا ہون۔ دیہہ ڈاری سین سبائی نہیں ہے۔ اُڑ جو پی سنہنڈ ہے وہ دیہہ کی، یہاں کی سنہنڈ ہے۔ اس سمیہ تمکو دیہی ایمانی بننا ہے۔ ہر آتما باپ سین سُنٹی ہے، بڈی باپ طرف جانی چاہیئے۔ باپ انکی باجو ۾ بٹت ہمکو نالیج دیتی ہے۔ اُس نین شریر کا لون لیٹا ہوتا ہے۔ آتما اس شریر روپی گھر ۾ آکر پارت بجاتی ہے۔ جیسی کہ وہ اپنی کو اُنڈرھائوس اریست کر دیتی ہے، پارت بجانی کی لیٹی۔ ہے تو فری۔ پرنٹو اس پر ویش کر اپنی کو اس گھر ۾ بند کر پارت بجاتی ہے۔ آتما ہین ایک شریر چور دوسرا لیتی ہے، پارت بجاتی ہے۔ اس سمیہ جو جتنا دیہی ایمانی رہینگی وہ اونچ پد پائینگی۔ بابا کی شریر ۾ پی تمہارا پیار نہیں ہونا چاہیئے، رنچک ماتر پی نہیں۔ یہ شریر تو کوئی کام کا نہیں ہے۔ مئن اس شریر ۾ پر ویش کرتا ہون، صرف تمکو سمجھانی کی لیٹی۔ یہ ہے راوڑ راجیہ، پرایا دیش۔ راوڑ کو جلاتی ہے پرنٹو سمجھتی نہیں ہے۔ چتر آد جو پی بناتی ہے، اُنکو جانتی نہیں ہے۔ بلکل موندمتی ہے۔ راوڑ راجیہ ۾ سپ موندمتی ہو جاتی ہے۔ دیہہ ایمان ہے نان۔ تچ بڈی بن گئی ہے۔ باپ کھتی ہے موندمتی جو

هونگي وه ديهه ڪو ياد ڪر تي رهينگي، ديهه سين پيار رکينگي. سوچ ٻڌي جو هونگي وه تو آڀني ڪو آتما سمجھه ڀرماتما ڪو ياد ڪر ڀرماتما سين سُن تي رهينگي، اِس ڀر هين محنت هئ. يهه تو باپ ڪا رت هئ. بهتون ڪا اِن سين پيار هو جاتا هئ. جئسي حُسين ڪا گهوڙا، اُنڪو ڪتنا سڃاتي هئ. اَب مهما تو حُسين ڪي هئ نان. گهوڙي ڪي تو نهين. ضرور منش ڪي تن ڀر حُسين ڪي آتما آڻي هونگي نان. وه اِن باتون ڪو نهين سمجھتي. آڀي اِسڪو ڪها جاتا هئ راجسو آسو ميڌ آوناشي رُدر گيان يگيه. آسو نام سُن ڪر اُنهنون نين ڦر گهوڙا سمجھه ليئا هئ، اُنڪو سواها ڪر تي هئ. يهه سڀ ڪهاڻيان هئ پڙتني مارگ ڪي. آڀي تمڪو حسين بناني والا مسافر تو يهه هئ نان.

آڀي تم جانتني هو هر پهلِي گوري ٿي ڦر سانوري بني هئ. جو پي آتماين پهلِي پهلِي آتي هئ تو پهلِي ستوپرڌان هئ ڦر ستو، رجو، تمو ڀر آتي هئ. باپ آڪر سڀڪو حسين بنا ديتي هئ. جو پي ڌرم اِستاپن اُرت آتي هئ، وه سڀ حسين آتماين هوتي هئ، باد ڀر ڪام چتا پر بئ ڪالي هو جاتي هئ. پهلِي سندر ڦر شيام بنتي هئ. يهه نمبرون ڀر پهلِي پهلِي آتي هئ تو سڀ سين جاستي سندر بنتي هئ. اِن (لڪشمي نارائڻ) جئسا نچرل سندر تو ڪوئي هو نه سڪي. يهه گيان ڪي بات هئ. پل ڪر شچن لوگ ڀارتواسيون سين سندر (گوري) هئ ڪيونڪ اُس طرف ڪي رهنِي والي هئ ڀرنتو سنيگ ڀر تو نچرل بيوڻي هئ. آتما اُڙر شرير دونو سندر هئ. اِس سميه سڀ پنت سانوري هئ ڦر باپ آڪر سڀڪو سندر بناتي هئ. پهلِي ستوپرڌان پوٽر هوتي هئ ڦر اُتر تي اُتر تي ڪام چتا پر بئ ڪالي هو جاتي هئ. اَب باپ آيا هئ سڀي آتماون ڪو پوٽر بناني. باپ ڪو ياد ڪرني سين هين تم ڀاون بن جائينگي. تو ياد ڪرنا هئ اِيڪ ڪو. ديهه ڌاري سين ڀريت نهين رڪني هئ. ٻڌي ڀر يهه رهي ڪ هر اِيڪ باپ ڪي هئ، وهي سڀ ڪچ هئ. اِس آنڪون سين ديڪني والي جو پي هئ، وه سڀ وناش هو جائينگي. يهه آنڪين پي ختم هو جائينگي. ڀرم پتا ڀرماتما ڪو تو ترنيتري ڪها جاتا هئ، اُنڪو گيان ڪا تيسرا نيتر هئ. اُڙر ڪوئي ڪو ترمور تي نهين ڪهينگي. ترنيتري ترڪالدرشي، ترلوڪي نات يهه ٿائيتل اُنڪو ملي هئ. آڀي تمڪو نينون لوڪون ڪا گيان هئ ڦر يهه گهر هو جاتا هئ، جس ڳيان هئ وهي آڪر ديتي هئ. تمڪو باپ 84 جنمون ڪا گيان بئ سُناتي هئ. باپ ڪهتي هئ آڀني ڪو آتما سمجھو. مئن اِس شرير ڀر پرويش ڪر آيا هون تمڪو ڀاون بناني. مجهي ياد ڪرني سين هين ڀاون بنينگي اُڙر ڪوئي ڪو ياد ڪيئا تو ستوپرڌان بن نهين سڪينگي. پاپ ڪئينگي نهين تو ڪهينگي وناش ڪالي وڀريت ٻڌي ونشن تي. منش تو بهت اَنڌرڌا ڀر هئ. ديهه ڌاريون ڀر موه رڪتي هئ. اَب تمڪو ديهي ايمانِي بنا هئ. اِيڪ ڀر هين موه رڪنا هئ. دوسري ڪوئي ڀر موه هئ تو گويا باپ سين وڀريت ٻڌي هئ. باپ ڪتنا سمجھاتي هئ مجھه باپ ڪو هين ياد ڪرو، اِس ڀر هين محنت هئ. تم ڪهتي پي هو هر پنتون ڪو آڪر ڀاون بناو. باپ هين ڀاون بناتي هئ. تم بچون ڪو 84 جنمون ڪي هستري جاگرافي باپ هين سمجھاتي هئ. وه تو سهج هئ نان. باقي ياد ڪي هين ڊفيڪلت تي ڊفيڪلت سبجيڪٽ هئ. باپ ڪي ساٿ يوگ رڪني ڀر ڪوئي پي هوشيار نهين هئ.

جو بچي ياد ڀر هوشيار نهين وه جئسي پنڊت هئ. گيان ڀر پل ڪتني پي هوشيار هو، ياد ڀر نهين رهتي تو پنڊت هئ. بابا پنڊت ڪي اِيڪ ڪهاڻي سُناتي هئ نان. جسڪو سُنايا وه تو ڀرماتما ڪو ياد ڪر پار هو گيا. پنڊت ڪا درشتانت پي تمهاري ليئي هئ. باپ ڪو تم ياد ڪرو تو پار هو جائينگي. صرف مرلي ڀر تيڪي هونگي تو پار جا نهين سڪينگي. ياد ڪي سواءِ وڪرم وناش نهين

هونگي. يه سڀ درشتانت بنائي هئ. باپ بئڻ يثارت ريت سمجھاتي هئ. اُنکو نشچيه بئڻ ڳيا. ايڪهين بات پڪر لي ڪ پرماٽما ڪو ياد ڪرني سين پار هو جائينگي. صرف ڳيان هونگا، يوگ نهين تو اونچ پد پاءِ نهين سڪينگي. اُٿسي بهت هئ، ياد ۾ نهين رهتي، مڻل بات هئ هين ياد ڪي. بهت اچي اچي سروس ڪرني والي هئ پرنٽو ٻڌي يوگ نيڪ نهين هونگا تو ڦس پرينگي. يوگ والا ڪيپي ديهه ايمان ۾ نهين ڦسينگا، اشد سنڪلپ نهين آئينگي. ياد ۾ ڪچا هونگا تو طوفان آئينگي. يوگ سين ڪرم اندريان ايڪدم وڻس هو جاتي هئ. باپ رائيت اڙ رانگ ڪو سمجھني ڪي ٻڌي پي ديتي هئ. اڙون ڪي ديهه طرف ٻڌي جاني سين وپريت ٻڌي ونشنتي هو جائينگي. ڳيان الڳ هئ، يوگ الڳ هئ. يوگ سين هيلٿ، ڳيان سين ويلٿ ملتي هئ. يوگ سين شرير ڪي آيو ٻڌي هئ، آتما تو بڙي چوڻي هوتي نهين. آتما ڪهينگي ميري شرير ڪي آيو بڙي هوتي هئ. آبي آيو چوڻي هئ ڦر آڏا ڪلپ ڪي ليئي شرير ڪي آيو بڙي هو جائينگي. هر تموپرڌان سين ستوپرڌان بن جائينگي. آتما پوٽر بنتي هئ، سارا مدار آتما ڪو پوٽر بناني پر هئ. پوٽر نهين بنينگي تو پد پي نهين پائينگي.

مايا چارٽ رڪني ۾ بچون ڪو سُست بنا ديتي هئ. بچون ڪو ياد ڪي ياترا ڪا چارٽ بهت شوق سين رڪنا چاهيئي. ديڪنا چاهيئي ڪ هر باپ ڪو ياد ڪرتي هئ يا اڙ ڪوئي مٽر سنهنڌي آڌ طرف ٻڌي جاتي هئ. ساري دن ۾ ياد ڪسڪي رهي اُٿو پريت ڪسڪي ساٿ رهي، ڪتنا ٿايم ويسٽ ڪيئا؟ اپنا چارٽ رڪنا چاهيئي. پرنٽو ڪوئي ۾ طاقت نهين هئ جو چارٽ ريگيولر رڪ سڪي. ڪوئي ورلا رڪ سڪتي هئ. مايا پورا چارٽ رڪني نهين ديتي هئ. ايڪدم سُست بنا ديتي هئ. چُستي نڪل جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ ماميڪم ياد ڪرو. مٿن تو سڀي عاشقون ڪا معشوق هون. تو معشوق ڪو ياد ڪرنا چاهيئي نان. معشوق باپ ڪهتي هئ تهر نين آڏا ڪلپ ياد ڪيئا هئ، آب مٿن ڪهتا هون مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو جاتي. اُٿسا باپ جو سُڪ ديني والا هئ، ڪتنا ياد ڪرنا چاهيئي. اڙ تو سڀ ڏک ديني والي هئ. وه ڪوئي ڪام آني والي نهين هئ. اُنت سميه ايڪ پرماٽما باپ هين ڪام آتا هئ. اُنت ڪا سميه ايڪ حد ڪا هوتا هئ، ايڪ بيحد ڪا هوتا هئ. باپ سمجھاتي هئ اچي ريت ياد ڪرتي رهينگي تو اڪالي مرتيو نهين هونگي. تمڪو امر بنا ديتي هئ. پھلي تو باپ ڪي ساٿ پريت ٻڌي چاهيئي. ڪوئي ڪي پي شرير ڪي ساٿ پريت هونگي تو گر پرينگي. فيل هو جائينگي. چندرونسي ۾ چلي جائينگي. سورب ستيگي سوربونسي راجائي ڪو هين ڪها جاتا هئ. تريتو ڪو پي سورب نهين ڪهينگي. جئسي دواپر اڙ ڪلهيگ هئ تو ڪلهيگ ڪو رورو ڪر، تموپرڌان ڪها جاتا هئ. دواپر ڪو اُتنا نهين ڪهينگي ڦر تموپرڌان سين ستوپرڌان بنني ڪي ليئي ياد چاهيئي. خد پي سمجھتي هئ هماري فلاڻي سين بهت پريت هئ، اُسڪي بگر همارا ڪلياڻ نهين هونگا. آب اُٿسي حالت ۾ اگر مر جائين تو ڪيا هونگا. وناش ڪالي وپريت ٻڌي ونشنتي. ڏورچائي پد پاءِ لينگي.

آج ڪلهه دنيا ۾ فئشن ڪي پي بهت بڙي مُصيبٿ هئ. اپني ڪو عاشق ڪرني ڪي ليئي شرير ڪو ڪتنا ٽپٽاپ ڪرتي هئ. آب باپ ڪهتي هئ بچي ڪسڪي پي نام روپ ۾ مت ڦسو. لڪشمي نارائڻ ڪي ڊريس ديڪو ڪئسي رايڻ هئ. وه هئ شواليه، اِسڪو ڪها جاتا هئ وئشاليه. ان ديوتائون ڪي آگي جاکر ڪهتي هئ هر وئشاليه ڪي رهندي والي هئ. آج ڪلهه تو فئشن ڪي اُٿسي مُصيبٿ هئ، سڀڪي نظر چلي جاتي هئ، ڦر پڪر ڪر پڇا لي جاتي هئ. ستيگ ۾ تو قاعدي

سر چلن هوتي هئ. وهان نئچرل بيوئي هئ نان. اَنذشردا كي بات نهين. يهان تو ديکني سين دل لڱ جاتي هئ تو ڦر اؤر ڌرم والون سين پي شادي ڪر ليتي هئ. آبي تمهاري هئ ايشوريه ٻڌي، پتر ٻڌي سين پارس ٻڌي باپ ڪي سواءِ ڪوئي بنا نه سڪي. وه هئ هين راوڻ سمپر دايه. تم آبي رام سمپر دايه بني هو. پاندو اؤر ڪورو ايڪ هين سمپر دايه ڪي ٿي، باقي يادو هئ يورپواسي. گيتا سين ڪوئي پي نهين سمجهتي ڪ يادو يورپواسي هئ. وه تو يادو سمپر دايه پي يهان ڪه ديتي هئ. باپ بڻ سمجهاتي هئ يادو هئ يورپواسي، جنهنون نين آپني وناش ڪي ليتي يه موئل آد بنائي هئ. پاندوون ڪي وجه هوتي هئ، وه جاڪر سورب ڪي مالڪ بنينگي. پرماتما هين آڪر سورب ڪي استاپنا ڪرتي هئ. شاسترون ۾ تو ڊڪايا هئ پاندو گل مري ڦر ڪيا هئا؟ ڪچ پي سمجه نهين. پتر ٻڌي هئ نان. ڊراما ڪي راز ڪو ذرا پي ڪوئي جانتی نهين. بابا ڪي پاس بچي آتي هئ، ڪهتا هون ڀل زيور آد پهتو. ڪهتي هئ بابا زيور شوپنا ڪهان هئ! پنت آتما، پنت شير ڪو زيور ڪيا شوپينگي! وهان تو هر ان زيورون آد سين سجي رهينگي. آتاه ڏن هوتا هئ. سڀ سڪي هين سڪي رهي هئ. ڀل وهان فيل هوتا هئ يه راجا هئ، هر پرجا هئ. پرنٽو ڊڪ ڪي بات نهين. يهان اناج آد نهين ملتا هئ، تو منش ڊڪي هوتي هئ. وهان تو سڀ ڪچ ملتا هئ. ڊڪ اڪير مڪ سين نڪلينگ نهين. نام هين هئ سورب. يورپين لوگ اُنڪو پئراڊائيز ڪهتي هئ. سمجهتي هئ وهان گاد گاديس رهي ٿي. اس ليتي انهنون ڪي چتر پي بهت خريد ڪرتي هئ. پرنٽو وه سورب ڦر ڪهان گيا، يه ڪسڪو پتا نهين هئ. تم آبي جانتی هو يه چڪر ڪسي ڦرتا هئ. نئين سو پراڻي، پراڻي سو ڦر نئين دنيا بنتي هئ. ديهي آيماني بنني ۾ بڙي محنت هئ. تم ديهي آيماني بنني سين ان اُنڪ بيماريون آد سين چوٽ سڪينگي. باپ ڪو ياد ڪرني سين اونچ پد پاء لينگي. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليتي مکيه سارا -

- (1) ڪسي پي ديه ڌاري ڪو اپنا آڌار نهين بنانا هئ. شيرون سين پريت نهين رکنی هئ. دل ڪي پريت ايڪ باپ سين رکنی هئ. ڪسي ڪي نام روپ ۾ نهين ڦسنا هئ.
- (2) ياد ڪا چارٽ شوئق سين رکنا هئ، اسر سست نهين بننا هئ. چارٽ ۾ ديکنا هئ، ميري ٻڌي ڪسڪي طرف جاتي هئ؟ ڪتنا ٿائيم ويسٽ ڪرتي هئ؟ سڪ ديني والا باپ ڪتنا سميه ياد رهتا هئ؟

وردان - مستڪ دواران سنتشتا ڪي چمڪ ڪي جهلڪ ڊڪلاني والي ساڪياتڪار مورت پو

جو سدا سنتشت رهي هئ، اُنڪي مستڪ سين سنتشتا ڪي جهلڪ سدا چمڪتي رهي هئ، انهنون ڪوئي پي اداس آتما ڀڏي ديک ليتي هئ تو وه پي خوش هو جاتي هئ، اُسڪي اداسي مٽ جاتي هئ. جنڪي پاس سنتشتا ڪي خوشي ڪا خزان هئ اُنڪي پيچي سته هين سڀ آڪرشت هوتي هئ. اُنڪا خوشي ڪا چهره چئن بورڊ بن جاتا هئ جو اُنڪ آتمائون ڪو بناني والي ڪا پريچيه ديتا هئ. تو اُنڪي سنتشت رهي اؤر سرو ڪو سنتشت ڪرني والي سنتشمڻيان بنو جس سين اُنڪون ڪو ساڪياتڪار هو.

سلوگن - چوٽ لگاني والي ڪا ڪام هئ چوٽ لگانا اؤر آپڪا ڪام هئ آپني ڪو بچالينا.